

Reine Van Dyck

De verborgen spelonken van mijn denkkeest

verkoopprijs: €17,95 (vernieuwde 2de druk) + verzendingskosten

Wat ligt er diep en onbewust verborgen in onze denkkeest? Dat is de vraag die de auteur van dit boek jarenlang bezig hield. In 1994 kwam het boek Een Cursus in Wonderen op haar pad. Toen begon haar zoektocht naar de diep verborgen spelonken in haar denkkeest. Dat deze tocht zoveel jaren zou duren en zo verrassend, indrukwekkend, pijnlijk en emotioneel zou zijn, had zij nooit verwacht. Het boek heeft als doel zoveel mogelijk het gedachtegoed van Een Cursus in Wonderen te verduidelijken door haar ervaringen van het leerproces te delen. Er wordt meermaals verwezen naar citaten uit dit blauwe boek.

Het ego is een vals zelfbeeld dat bestaat uit angsten, schuldgevoelens, frustraties en het gevoel van afscheiding, met als gevolg daarvan emotioneel en fysiek lijden. Dit boek biedt een mogelijke handleiding om jezelf te ontdoen van alle maskers die wij dagelijks bewust en onbewust opzetten. Het ego zelfbeeld wordt totaal ontrafeld en blootgelegd. Oplossingen worden aangereikt om alle innerlijke blokkades te verwijderen die de aanwezigheid en de ervaring van Liefde in ons dagelijks leven versluieren. Het ego wordt hier in al zijn facetten beschreven.

Voor iedereen, die net zoals de auteur nog steeds zoekt naar verlossing van pijn en lijden, is dit boek over haar eigen dagelijkse ervaringen geschreven. Vier jaar geleden veranderde haar leven drastisch en begreep ze dat dit de vruchten waren van jarenlang werken aan zichzelf. Het is misschien geen gemakkelijk boek, eerder een dat stemt tot nadenken en uitdaagt om in actie te treden.

Het boek is provocerend, absoluut eerlijk, verhelderend en bevrijdend met af en toe een vleugje humor. Mensen met een filosofische achtergrond of interesse zullen dit boek zeker appreciëren.

Enkele recensies:

De verborgen spelonken van mijn denkkeest van Reine Van Dyck, voorzitter van ECIW-Vlaanderen.

Meteen in de titel van dit lezenswaardige boek worden we, volkomen terecht overigens, al met onze neus op de feiten gedrukt, het gaat hier inderdaad over **mijn eigen** persoonlijke denkkeest, en **niet** over een algemene, theoretische, academische en vrijblijvende, of 'onze' universele denkkeest...

Reine Van Dyck is een uiterst betrouwbare, beslagen en belezen gids, die ons op een andere wijze door misschien wel de moeilijkste en/of minst aangename, en alleszins de meest frustrerende passages van ECIW loodst. Zonder grondige kennis én beleving van ECIW kan je dit boek onmogelijk schrijven.

Analoog aan Ken Wapnick's "Tocht door het Werkboek", kan je het zonder enige twijfel zien als een gezamenlijke tocht door de tekst, de lessen, het handboek voor leraren en de aanvullingen van ECIW, waarbij geen enkel obstakel of moeilijk te aanvaarden boodschap uit de weg wordt gegaan, integendeel!

Het originele schema met de vier niveaus van ontkenning geeft een volledig en overzichtelijk beeld van de obstakels op onze tocht, en hoe deze uit de weg of eerder onze denkkeest te ruimen. Het geeft bovendien een verfrissende kijk op de vier blokkades voor vrede uit de Tekst. Een moeilijke tocht, die we allen, met vallen en opstaan, dienen te maken voor een totale bevrijding van het ego.

Het bijzonder prachtige sluitstuk of de apotheose wordt trouwens door deze laatste zelf 'gemaakt', of eerder geschreven: weliswaar een waar 'afscheidsgedicht' als beloning van ons ego zelf!

P.Meert

De verborgen spelonken van mijn denkgeest.

‘Dit wordt mij niet aangedaan, maar ik doe het’.

De Cursus leert ons dat het leven niets anders is dan lessen in vergeving. En wat maken we allemaal niet mee!

Op het moment dat Reine haar boek van de pers rolt, ga ik door een verhaal, mijn wereld leek letterlijk te vergaan. Slapen was niet aan de orde, en bij toeval (?) had ik die middag het boekje van Reine aangeschaft. Ik las een ganse nacht en in een ruk alle hoofdstukken. Ik wist reeds eerder van de Cursus dat niets mij wordt aangedaan, ik doe alles zelf. Maar ik ervaarde nooit eerder wat die woorden eigenlijk vertelden.

Ik las het boekje nog een keer, en daarna nog een keer. Het is een echte kuitenbijter die, als je bereid bent om ramen en deuren open te gooien, echt naar binnen kan!

Want van waar komen die lessen dan allemaal? Vanuit je spelonken, je onbewuste, dat wat de Cursus het ego noemt. De verborgen spelonken van mijn denkgeest is een mooi essay over het ego. Een synthese die helder weergeeft wat je in die spelonken verborgen houdt. Terwijl je het leest, overvalt je een gevoel van inzicht, een ‘hedendaags’ OMG gevoel. Je wordt wakker geschud en je maskers worden duidelijker dan ooit tevoren. Je leest het, en je ervaart wat je hebt aangericht. Een spiegel die geen gelijke kent, net omdat alles zo klaar en helder achter elkaar wordt gezet.

Gelukkig laat het tweede deel je ook zuiver zien wat de uitweg is.

Het is als een workshop die je aan jezelf geeft. Ga de uitdaging aan met jezelf, net wat de Cursus van je verlangt. Je hoeft er niets voor te doen. Misschien even gaan zitten en de 116 pagina’s laten binnenkomen. Je ontdekt je spelonken, en brengt er alvast even Licht in.

En ja, de verhalen die je meemaakt in dit leven houden niet op. Maar met het essay op zak krijg je wel de kans om deze sneller te ontmijnen. Het bracht mij inzicht en licht in mijn duisternis. Maar zoals Reine het zelf aanheft in het voorwoord. Wees voorbereid voor een ritje in en met je innerlijke rollercoaster.

S. Sanders